

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hollósi István ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt Központi Statisztikai Hivatal (címe) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. április 22. napján meghozott, 24.P.25.104/2006/20. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

2006. október 10-én a felperes kérte az alperest, hogy adja ki részére az EDP eljárás keretében az Eurostatnak 2006. áprilisában megküldött előzetes és végleges, valamint 2006. októberi előzetes jelentést. Ezen túlmenően kérte a jelentés összeállítása kapcsán született együttműködési megállapodást is. Az alperes 2006. október 12-én kelt válaszlevelében azt közölte, hogy az őszi előzetes jelentés kiadására nincs lehetőség, mert az Eurostat jóváhagyása nélküli anyag a statisztikai termelési folyamat része, csak a jóváhagyást követően tekinthető végleges, hivatalos statisztikai adatnak.

2006. október 24-én a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben az alperest az Európai Unió Tanácsához megküldött 2006. őszi előzetes jelentés kiegészítéseivel történő megküldésére kérte kötelezni. Előadta, hogy amikor a jelentést kiküldték, akkor az alperes által hivatkozott termelési folyamat már lezártnak tekinthető. Az

Eurostat csak minőségi értékelést, ellenőrzést végez, az adatokat maguk a tagállamok állítják elő.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint bár az Eurostat által jóváhagyott jelentés valóban közérdekű, azonban az Eurostat részére egyeztetés érdekében kiküldött jelentés a döntés-előkészítési eljárás része, ezért annak nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a szerv törvényes működési rendjét, az adatot kezelő álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését. Utalt az Avtv. 32/A. §-ára és a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 17. §-ára (Stt.).

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt adja ki a felperesnek az Európai Unió Tanácsa részére 2006. október 1. előtt megküldött jelentést a kiegészítésekkel együtt. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 17.500 forint + Áfa perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 21.000 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet indokolásában kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy abban kellett állást foglalnia, hogy az egyeztetés előtti jelentés nyilvánosságra hozható közérdekű adatnak, vagy döntés-előkészítésnek minősül-e. Ennek vizsgálata során figyelemmel volt az Avtv. 1. § (1) bekezdésére, a 2. § 1. és 4. pontjára, az Avtv. 19. § (1) és (3) bekezdésére, továbbá az Avtv. 19/A. §-ában foglaltakra. Mindezek alapján megállapította, hogy amikor az alperes vezetésével a Pénzügyminisztérium és a Magyar Nemzeti Bank közreműködése mellett elkészül az Eurostatnak továbbított jelentés, lezárul az a döntéshozatali folyamat, amelynek eredményeként a Magyar Köztársaság eleget tesz az EK rendelettel szabályozott túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyvben levő elvárásoknak. Megállapította, hogy az Eurostathoz évente kétszer továbbított adatokat a bizottság az EK rendelet 2/A. § 8/A. Cikk (1) bekezdésének megfelelően csupán rendszeresen értékeli és a (3) bekezdés szerint rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a tanácsot. Ezen túlmenően a 2/B. § 8/H. Cikke alapján lehetőség van arra, hogy az Eurostat fenntartását fejezze ki. Azonban az EK rendelet azt nem tartalmazza, hogy a tagállamok adatszolgáltatása az Eurostat jóváhagyásával, ezen nemzetközi szervezettel való egyeztetés után tekinthető elkészült, végleges anyagnak. Kifejtette, hogy az EK rendelet 2/B. § 8/H. Cikkének (2) bekezdéséből adódóan az Eurostat módosíthatja a tagállamok által megküldött tényleges adatokat és rendelkezésre bocsáthatja a módosított adatokat és a módosítás indokolását, de erre csak akkor kerülhet sor, ha bizonyítékai vannak arra, hogy a tagállamok által megküldött tényleges adatok nem felelnek meg a 8/A. Cikk (1) bekezdésében megfogalmazott követelményeknek. Ebből eredően módosítás esetén az Eurostat önálló, a tagállami adatszolgáltatástól eltérő új döntést hoz, így a változtatás lehetőségéből sem következik, hogy az eredeti, egyeztetés előtti jelentés további döntéshozatali eljárást igényelne. Mindezek alapján megállapította, hogy az Eurostatnak továbbított előzetes jelentésnek nevezett adatok nem minősülnek az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésében szabályozott döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adatnak. Így tehát bárki által megismerhető az Avtv. 19. § (1) és (3) bekezdése alapján, mivel nem esik az Avtv. 19. § (3) bekezdés 2. fordulatában részletezett

korlátozás alá. Megjegyezte, hogy az alperes által hivatkozott Avtv. 19. § (5) bekezdése 2005. június 1-től már nem hatályos rendelkezés. Utalt arra is, hogy mivel az alperes nem jelölte meg, hogy az Eurostattal való konzultációt illetve a törvényes működés rendjét mennyiben veszélyeztetné a jelentés közzététele, így annak érdemi vizsgálatát nem tudta elvégezni. Az Avtv. 32/A. § (1) bekezdésére és az Stt. 17. és 18. §-ára való hivatkozás körében azt állapította meg, hogy az iratokhoz becsatolt korábbi évekre irányuló jelentésekből kitűnően összesített adatok kerülnek rögzítésre, így általános érvennyel az egyedi ügyletre, üzleti tranzakcióra következtetés veszélye nem minősíthető valós aggálynak. Mindemellett az Stt. 18. § (2) bekezdése alapján a költségvetési szervek egyedi adatának nyilvánosságra hozatala akkor sem esik korlátozás alá, ha gazdálkodása piaci szereplő működéséhez kapcsolódik. Az Stt. 17. § (2) bekezdése és a 18. § (2) bekezdése, valamint az Avtv. 19. § (1) bekezdésének egybevetése alapján úgy ítélte meg, hogy az állami vagyonnal való gazdálkodást a közpénzek felhasználását bemutató adatok közzétételétől nem lehet elzárkózni arra alapítottnan, hogy a gazdálkodó szervezetek velük kapcsolatba hozható egyedi adatára, vagy beazonosítható üzleti tranzakciójára derülhet fény. Utalt arra is, hogy ezzel összhangban rendelkezik a Ptk. 81. § (3) és (4) bekezdése is. Mivel az alperes jogszerű érveléssel nem tudta alátámasztani a felperesi kérelem teljesítésének a megtagadását, ezért az elsőfokú bíróság a kereset szerinti adatok kiadására kötelezte az alperest.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, másodlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

Az alperesi álláspont szerint az elsőfokú bíróság jogszerűtlenül értelmezte az adatvédelmi és a statisztikáról szóló törvény rendelkezéseit. Előadta, hogy két indok alapján tagadta meg az alperes a kért adatok kiadását. Egyrészt az Stt. rendelkezéseire hivatkozással, amely szerint egyedi statisztikai adat felfedését lehetővé tevő adatállományt nem lehet nyilvánosságra hozni. Ez összhangban van az adatvédelmi törvény 32/A. §-ában foglaltakkal. Mindezek alapján a személyes adatok az Avtv. szerint is csupán egy részét képezik a védendő, egyedi statisztikai adatoknak. Azok nyilvánosságára az Stt. vonatkozik, az Avtv. közérdekű adatra vonatkozó rendelkezései nem terjednek ki rá. Előadta, hogy az Stt. 17. és 18. §-a szól a statisztikai adatok nyilvánosságáról. Főszabályként az Stt. adatok nyilvánosságát mondja ki, mivel a KSH munkájának alapvető célja a tájékoztatás. Ez alól emeli ki az egyedi adatokat, amelyeket azonban elzár a nyilvánosság elől (Stt. 17. § (2) bekezdése). A törvény szerint egyedi adatnak minősül minden olyan adat, amely alapján akár közvetlenül, akár közvetve azonosítható az adatszolgáltató személye. A felperes által történt adatkérés tekintetében a KSH úgy ítélte meg, hogy az előzetes és a végleges jelentések összehasonlítása útján kikövetkeztethetők lennének olyan egyedi tranzakciók adatai, amelyek konkrét gazdálkodó szervezetek üzleti titkot is jelentő egyedi adatait fednék fel. Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság Stt. 18. § (2) bekezdésére alapított azon érvelését, miszerint a közérdekű feladatot ellátó, illetve költségvetési szerv egyedi adatára nem vonatkozik az adatvédelem,

és ebből arra a következtetésre jutott, hogy a közpénzek felhasználásával kapcsolatba hozható EDP jelentés esetében gazdálkodó szervezetek egyedi adatai sem védettek. Az Stt. a kivételt csak költségvetési szervek, illetve közfeladatot ellátó szervek esetében engedélyezi, ami nem vonatkozik a gazdálkodó szervezetekre. Bár a kérdéses tranzakciók összefüggésbe hozhatók közpénzek felhasználásával és az Avtv. alapján közérdekű adatnak minősülnek, azokat a többi adatbirtokos szervnek ki kell adnia, de a KSH esetében az Stt. egy többletvédelmet biztosít, így ebben az esetben nem nyilvánosak az egyedi adatok. Tehát a KSH az Stt. rendelkezéseivel összhangban tagadta meg az EDP jelentés kiadását a felperes részére. Utalt arra, hogy a KSH a perben példák és tanúvallomás útján is igazolta az adatok egyedi jellegét, és az előzetes valamint a végleges jelentés összehasonlításából eredő felfedhetőséget.

Az alperes a megtagadás másik indokaként hivatkozott az adatvédelmi törvény rendelkezésére, amely a döntés-előkészítő irat nyilvánosságtól való visszatartását lehetővé teszi arra tekintettel, hogy az adatokat tartalmazó döntés-előkészítő dokumentum kiadása a KSH törvényes működési rendjét, vagy feladat-és hatáskörének illetéktelen, külső befolyástól mentes ellátását, különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítő során történő szabad kifejtését veszélyeztette volna. Kifejtette, hogy az EDP jelentés összeállítása és nyilvánosságra hozatala eltér a KSH többi statisztikájától, tekintettel arra, hogy külön uniós jogszabályban meghatározott eljárásrend szerinti, gazdaságpolitikai mechanizmussal összefüggő, európai szintű döntéshozatalhoz, kormányzati szintű intézkedésekhez kapcsolódó döntés-előkészítő anyag. Uniós jogszabály határozza meg a jelentés összeállításának folyamatát az adatszolgáltatástól a nyilvánosságra hozatalig. Nem tartotta helytállónak azt a megállapítást, hogy a végső stádium a folyamatban akkor történik meg, amikor az előzetes jelentést a KSH kiküldi az Eurostat részére. Az uniós jogszabály alapján a folyamat nem ér véget az előzetes jelentés megküldését követően, ugyanis 3 hetes konzultáció folyik ezt követően az Eurostat képviselőivel a jelentés tartalma vonatkozásában. Ezt követően az Eurostat ellenőrzi, hogy a jelentés összeállítása során az általuk kiadott szakmai, módszertani elveket megfelelően követték-e a magyar szervek. A kért módosításokat el kell végezni, mivel az Eurostatnak jóvá kell hagynia az országjelentést, ezt pedig csak akkor teszi meg, ha annak tartalma megfelel a jogszabályi és módszertani előírásoknak, feltételeknek. A döntéshozatali folyamat végső állomása a döntés, az, amikor az Eurostat jóváhagyja a jelentést. Az EDP jelentésre vonatkozó uniós jogszabály uniós szinten szabályozza a jelentéssel kapcsolatos feladatokat, nem áll meg a tagállamok szintjén. A jelentések végső céljukat akkor érik el, amikor azokat az uniós szerv döntésével jóváhagyta. Ezért a jelentéssel kapcsolatos rendelkezéseket megállapító tanácsi rendelet csak a végleges jelentés vonatkozásában írja elő annak publikálását. A konzultáció, illetve az uniós és a hazai szervek befolyásmentes együttműködésének, a kommunikáció szakmaiságának védelme érdekében szükséges, hogy az előzetes jelentés tartalma bizalmas maradjon, ne kerüljön nyilvánosságra. Jogilag nincs jelentősége annak, hogy ez a konzultáció és a döntéshozatali folyamat nem csupán hazai szervek, hanem leginkább a KSH és a nemzetközi szervezetnek minősülő Eurostat között megy végbe, mivel a nyilvánosságra hozatal hatása az adatokat előállító magyar

KSH befolyásmentes működését veszélyeztetné, ezért arra vonatkoztatható a magyar Avtv. rendelkezése. Kitért arra is, hogy a KSH a közvélemény tájékoztatása érdekében az előzetes jelentés kiküldésével egyidejűleg az abban szereplő összesített hiányadatokat nyilvánosságra hozza a honlapján a nemzeti számlaadatok között. Amelyek nem egyedi adatok, azokhoz nem kapcsolódik kockázat, de a nyilvánosság számára lényeges információt tartalmazza.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést az elsőfokú eljárás során, így az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény nem merült fel. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyes jogi következtetésre jutott, amikor az alperest kötelezte a kért közérdekű adatok kiadására, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak helyes indokai alapján.

A Fővárosi Ítéltábla az alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel csupán a következőket emeli ki.

Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése értelmében mindenki jogosult a közérdekű adatok megismerésére. A közérdekű adatok megismerhetősége olyan alapvető, alkotmányosan biztosított emberi jog, amely nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozásnak meg kell felelnie az alapjogi korlátozásokkal szemben fennálló alkotmányos követelményeknek, amely szerint a korlátozásról csak törvény rendelkezhet, és a korlátozás nem vonatkozhat az alapjog lényeges tartalmára (Alkotmány 8. § (2) bekezdése).

Az Alkotmánybíróság 34/1994. (VI. 24.) AB határozatában hangsúlyozta, hogy az információszabadság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltnak, ha azt más alapjog érvényesülése kényszerítően indokolja.

Az Avtv. 20. § (1) bekezdése értelmében a közérdekű megismerése iránt bárki - szóban, írásban vagy elektronikus úton - igényt nyújthat be. A 21. § (1) bekezdése szerint ha a közérdekű adatra vonatkozó igényét nem teljesítik, az igénylő a bírósághoz fordulhat. A (2) bekezdés alapján a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szerv köteles bizonyítani. Ennek alapján a perben az alperesnek kellett azt igazolnia, hogy a felperes által kért adatok kiadását jogszerűen és megalapozottan tagadta meg.

A felperes hivatkozására figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a bírói gyakorlat alapján az adatkezelő nem csupán az adat megtagadásakor közölt indokokra hivatkozhat a közérdekű adat kiadása iránt megindított perben, ezért valamennyi, az eljárás során hivatkozott körülményt vizsgálnia kell a bíróságnak.

Az nem volt vitás a perben, hogy az alperes az Avtv. 19. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szerv. Ezen rendelkezés értelmében az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint a jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy a feladatkörébe tartozó ügyekben - így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és- személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

Az Avtv. 19. § (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben levő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv állam, vagy szolgálati titokká nyilvánította, illetve ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot - az adatfajták meghatározásával - törvény honvédelmi, nemzetbiztonsági, bűnüldözési vagy bűnmegelőzési, központi pénzügyi vagy devizapolitikai érdekből, külügyi kapcsolatokra, nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra, bírósági vagy közigazgatásági hatósági eljárásra tekintettel korlátozza. Ezen rendelkezésből következően a közérdekű adat kiadását abban az esetben tagadhatja meg az adatkezelő, ha a törvény az előbb hivatkozott indokok alapján azt lehetővé teszi. Az alperes hivatkozott a statisztikáról szóló törvény (Stt.) 17. és 18. §-ára, azonban ez a rendelkezés nem tartozik az Avtv. 19. § (3) bekezdésében a közérdekű adat kiadását korlátozó rendelkezések körébe. Az Stt. 17. § (2) bekezdése értelmében a nem lehet nyilvánosságra hozni az államtitoknak vagy szolgálati titoknak minősített adatokat, valamint - a 18. §-ban foglaltak kivételével - a statisztikai célt szolgáló, a természetes és a jogi személy, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező adatszolgáltatóval kapcsolatba hozható adatot (továbbiakban egyedi adat). Az Stt. 18. § (1) bekezdése alapján egyedi adat csak statisztikai célra használható, mással csak akkor közölhető, és abban az esetben adható át, valamint hozható nyilvánosságra, ha ehhez az adatszolgáltató előzetesen írásban hozzájárult. A (2) bekezdés szerint a közérdekű feladatot ellátó szerv illetőleg társadalmi szervezet, valamint költségvetési szerv ezen tevékenységre vonatkozó egyedi adata az adatszolgáltató írásbeli hozzájárulása nélkül is nyilvánosságra hozható.

Az elsőfokú eljárás során az alperes becsatolta az iratokhoz a korábbi évek jelentéseit, amelyekből helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy azok egyedi, személyes adatokat nem, csupán összesített adatokat tartalmaznak. Magából az előzetes jelentésből semmilyen következtetés nem vonható le az egyes ügyletekkel kapcsolatban. Ennek megfelelően ez az alperesi hivatkozás alaptalan, a felperes által kért közérdekű adatok megismerését nem akadályozhatja meg.

Ezen túlmenően az alperes a megtagadás indokaként utalt a 19/A. §-ában foglaltakra. Ennek (1) bekezdése szerint a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - a 19. § (1)

bekezdésében foglaltakat mérlegelve - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A (2) bekezdés rendelkezik arról, hogy a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (1) bekezdésében meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét, vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

A Fővárosi Ítéltábla teljes körűen osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a felperes által kiadni kért adat nem tartozik a döntéshozatali eljárás során keletkezett adatok körébe, így a 19/A. § (2) bekezdése nem irányadó ezen adatok megismerésére.

A túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazására vonatkozó 3605/93/EK tanács rendelet rögzíti, hogy a tagállamok évente kétszer adatszolgáltatást teljesítenek a tervezett és tényleges kormányzati hiányukról, adósságuk szintjéről. A Bizottság értékeli a tagállamok által szolgáltatott adatok, számlák minőségét, majd arról tájékoztatja a Parlamentet és a Tanácsot. A Bizottság jogosultsága hogy a tényleges adatokat módosítsa.

Az iratoknál fellelhető a Magyarországnak az úgynevezett „Túlzott hiány eljáráshoz” kapcsolódó jelentéstételi kötelezettsége teljesítése tárgyában a KSH, a PM és a Magyar Nemzeti Bank közötti együttműködési rendjére vonatkozó megállapodás. Ennek 4. pontja tartalmazza, hogy a végleges formájában összeállított, az intézmények vezetői által jóváhagyott EDP jelentést évente 2 alkalommal a KSH küldi meg az uniós intézményekhez.

A 7. pont értelmében a jelentés összeállításáért a módszertani álláspontot képviselő KSH álláspontja a döntő.

Mindezekből következően, amikor az alperes elkészíti a jelentést, a maga részéről meghozta az eljárásban a végleges döntést, mivel a jelentésben foglaltakat ő maga állítja össze, ezzel tesz eleget az EK rendeletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségének, amivel lezárja a folyamatot. Ezt követően a Bizottságot már csupán a közölt adatok minősítésének és annak alapján módosításának joga illeti meg. Ennek megfelelően a felperes által kiadni kért adatok nem tartoznak a döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adatok körébe, ugyanis ez maga a döntés, így tehát az Avtv.19/A.§-a nem alkalmazható. Csupán megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy amennyiben döntés-előkészítő adatnak minősülnének a kért adatok, abban az esetben sem lenne megtagadható a kiadásuk, mert az alperes nem bizonyította, hogy a KSH törvényes működési rendjét, feladatkörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné az adatok megismerése.

Tekintettel arra, hogy a fentiek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a közérdekű adat kiadására, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült perköltség megfizetésére az eredménytelenül fellebbező alperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése szerint. A le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli, figyelemmel az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontjára.

Budapest, 2009. december 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. . Tibold Ágnes s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő